

[Formanden.]

meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål.

„Hvad er der hidtil foretaget fra udenrigsministeriet, og hvad agtes der videre foretaget i anledning af tilbageholdelsen af de 2 danske statsborgere, politibetjentene Bent Sørensen og Jørgen Larsen på Mallorca?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Det er meddelt mig, at *Holger Eriksen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til arvelov og forslag til lov om ændringer i skifteloven. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Holger Eriksen* har vedkommende gruppe udpeget *Otto Mørch*, som herefter er valgt.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 15⁵⁰ med følgende dagsorden:

Forhandling om udenrigsministerens redegørelse til folketinget om Cubasituationen.

Mødet hævet kl. 15⁴⁰.

17. møde.

Onsdag den 31. oktober kl. 15⁵⁰.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om udenrigsministerens redegørelse til folketinget om Cubasituationen.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 744).

K. B. Andersen: Ingen havde vel, da det i sidste uge blev bebudet, at den højtærede udenrigsminister ville give tinget en uden-

rigspolitisk redegørelse med udgangspunkt i Cubakrisen, turdet håbe, at denne debat kunne finde sted i den atmosfære af lettelse på grund af situationens afspænding, som vi i dag kan konstatere.

Inden jeg på mit partis vegne skal gøre nogle kommentarer til den højtærede ministers redegørelse, vil jeg gerne takke for redegørelsen, såvel for det overblik, den gav over de mest aktuelle udenrigspolitiske problemer som for dens synspunkter og vurderinger.

I fortsættelse af den højtærede ministers redegørelse for Cubasituationen kan det måske være rigtigt at slå fast, hvad Cubakrisen ikke drejede sig om. En del af den debat, der har fundet sted i offentligheden og mand og mand imellem, tyder på, at det ikke er overflødigt at gøre det. Cubakrisen drejede sig ikke om amerikansk indblanding i Cubas indrepolitiske forhold. Cubas indrepolitiske forhold kan ikke undgå at optage os. Alle tilhængere af en mere demokratisk udvikling i de latin-amerikanske lande, en i mange tilfælde højest påkrævet og ønskelig udvikling, kan kun beklage, at Cubas revolution er endt i det håndfaste diktatur, som det synes at være endt i; men Cubakrisen drejede sig ikke om indblanden heri.

Cubakrisen opstod heller ikke på grund af amerikansk standsning af forsyningerne til Cuba, for en sådan standsning var der som bekendt ikke tale om, og Cubakrisen drejede sig end ikke om standsning af leverancer af defensive våben til Cuba. Krisen opstod af den amerikanske reaktion over for et længe og stærkt benægtet forsøg fra Sovjetunionens side på at opbygge offensive raketanlæg på Cuba, anlæg, der ikke alene betød en trussel imod det amerikanske fastland, men dermed også mod hele det vestlige forsvar, og det vil altså også sige mod de kræfter, der forsvarer vort lands sikkerhed og frihed.

Det er en stor lykke, at kombinationen af amerikansk beslutsomhed og smidighed og en realistisk vurdering af situationen fra Sovjetunionens side førte til det foreløbige